

В стихотворението "Предсъртно" първият куплет: "Борбата е безмълвие честока", бе написан с мастило, а втория куплет: "Разстрел и след разстрела - червей", бе написан с молив. Под него стои датата: 14 часа, 23 юни 1942 г." т.е., този куплет поетът е написал след като е научил, че ще бъде разстрелян в срок от 24 часа.

На обратната страна на същия лист бе написано с мастило цялото стихотворение "Процелие" с посвещение: "на жена ми". Само във втория стих на първия куплет имаше поправка "както неискан и ^{далече} гостенин". Думата "неискан от ръката на Вапцаров бе зачеркната и заменена с "далечен". Поправката беше направена с молив. Очевидно Вапцаров е редактиран този стих в последните часове пред разстрелянето му.

Ако сравним двете текста на стихотворенията "Предсъртно" и "Процелие" с първоначалния ръкопис от Конския бележник и този окончательния в отделния лист ще видим, че разликата е съвсем незначителна.

Първият куплет на "Предсъртно": "борбата е безмълвие честока" е един и същ в двете редакции. Спорна е само една дума в последния стих на втория куплет: "народе мой, защото да обичахме", както беше в последния ръкопис от листа. Наверно от недоглеждане на редакторите или може би поради коректорска грешка, в първата публикация на творбите в книгата "Избрани стихотворения" - 1946 г. стихотворението завърши с "народе мой, защото се обичахме". Доради ^{тогоди зечуването на единствения оригинал} садното е, че в следващите издания "те" и "се" се поставяха според тълкуването и предпочтението на редакторите.

Аз твърдя, че последният стих на "Предсъртно" ~~зряла до сърца~~ от ~~ръкопис на Вапцаров~~ е: "народе мой, защото да обичахме". Казвам това, защото не се опирам само на мята памет, но на нещо друго много по-важно. Веднага след разстрела на Вапцаров преписах в едно тетверче целия куп-

Б Вапцаров

б^е написани